

ÅRSBERETNING 2007 Oslo Krisesenter

Denne årsmeldingen og regnskapet gir etter styrets oppfatning fyllestgjørende informasjon om resultatet av årets drift og om stiftelsens stilling ved årsskiftet. Det har ikke inntrådt forhold av vesentlig betydning for resultatet eller stiftelsens stilling etter avslutningen av regnskapsåret. På bakgrunn av årets resultat og en generell vurdering av fremtidsutsiktene for virksomheten mener styret at det er grunnlag for fortsatt drift av Oslo krisesenter.

1. Organisasjon

1.1 Organisasjonsform

Oslo Krisesenter er en stiftelse, som ble opprettet med en stiftelseskapital på kr. 50.000,- Oslo krisesenter er Oslos eneste krisesenter og betjener hele Oslo kommunes befolkning; 548 617 innbyggere, hvorav 23,8 % har annen etnisk bakgrunn enn norsk. Oslo Krisesenters styre har det overordnede faglige, administrative og økonomiske ansvaret for virksomheten. Styret består av tre eksterne representanter og to representanter fra de ansatte.

1.2 Styrerepresentanter 2007

Kristin Aase, styreleder, spesialrådgiver Oslocenteret
Ragnhild Hennem, professor Juridisk fakultet Universitetet i Oslo
Astrid Furre, prosjektleder R-bup, regionsenter for barn og unges psykiske helse, Sør-Øst
Grethe Mader, ansattes representant
Camilla Frydenlund, ansattes representant

Vararepresentanter

Mary Wold, ansattes representant
Anneli Mjøen, ansattes representant

1.3 Krisesenterets formål

Oslo Krisesenter er et døgnåpent lavterskel akutttilbud til mishandlede og/eller voldtatte kvinner og deres barn. Formålet er å:

- Bistå mishandlede og/eller voldtatte kvinner og deres barn. Arbeidet skal drives etter prinsippet hjelp til selvhjelp, og på kvinnenenes og barnas egne premisser.
- Arbeide for å bekjempe kvinneundertrykking, med særlig ansvar for å påpeke forhold i samfunnet som legetimerer, underbygger og opprettholder kjønnsbestemt privatvold.

Tilbudet er organisert i tre avdelinger med hver sin teamleder:

Bosenteret tilbyr et lavterskel midlertidig botilbud til kvinner og deres barn i akutt krise. I tillegg til å stabilisere kvinner og barn, hjelper bosenteret til med å komme i kontakt med andre hjelpeinstanser som politi, helsetjenester, advokat, sosialtjeneste og boligjeneste, barnehage, skole og barnevern.

Dagsenteret tilbyr råd og veiledning, individuelle samtaler, gruppesamtaler og kurs til kvinner og barn som ikke bor på senteret.

Bokollektivet tilbyr et botilbud til kvinner som står i fare for å bli tvangsgiftet og/eller er kommet hit gjennom familieforening etter arrangerte ekteskap. (Nyåpnet okt. 2007.)

Oslo Kriesesenter betjener også en døgnåpen akutt hjelpetelefon.

Oslo Kriesesenter skal også spre kunnskap om kvinnemishandling overfor publikum generelt, politikere og fagmiljøer.

1.4 Medlemskap i paraplyorganisasjon:

Stiftelsen Oslo Kriesesenter er medlem i Kriesesentersekretariatet og arbeidsgiverorganisasjonen HSH. De ansatte er medlemmer i KLP i henhold til selskapets forskrifter.

2. Økonomi

2.1 Finansiering

Oslo kriesesenter blir finansiert gjennom kommunale og statlige midler, etter en fordelingsnøkkel på 20 % fra Oslo kommune og 80 % fra staten.

Offentlige finansiering i 2007 var kr. 15 040 661,-, samt kr. 2 347 626,- til det nyåpnede bokollektivet.

Tilleggsfinansiering:

Prosjekt "Ny I Norge", var i 2007 finansiert fra Scheiblers legat med kr. 284 082,-, og Prosjekt "Rosa" var i 2007 finansiert fra Justisdepartementet med kr. 302 600,-. I tillegg har Oslo kriesesenter i 2007 mottatt private gaver på til sammen kr 988 813,-.

Oslo kriesesenter fikk i 2007 et krav om tilbakebetaling av kompensasjon for merverdiavgift – kravet var på 1 732 326. Oslo kriesesenter mener seg berettiget moms kompensasjon, og har klaget skattedirektoratets avgjørelse inn for Finansdepartementet.

Oslo kriesesenter var i 2007 (og er fremdeles) i en vanskelig økonomisk situasjon. Prognosen for merforbruket var i oktober 2007 kr. 2 260 000,-. Årsaken til merforbruket var blant annet at Oslo kriesesenter gjennomgikk en omorganisering i oktober 2006. Omorganiseringen innebar en mer belastende turnus for de ansatte. Dette resulterte bl.a. i stort sykefravær. For å redusere sykefraværet, ble turnusen endret. Dette medførte merkostnader, både i form av mye bruk av ekstravakter og økte kostnader knyttet til

turnusen, men var nødvendig for å holde senteret i drift. Videre økte husleien og andre utgifter forbundet med drift av hus med til sammen kr. 440 000 mer enn budsjettet. I tillegg mistet vi budsjettet momsrefusjon på ca kr. 500 000.

Gjennom forskuttert (fra 2008) offentlig tildeling på 700 000, og gjennom å effektivisere driften, stillinger holdes vakante, samt gjennom mottak av gaver fra veldedige organisasjoner og anonyme givere greide vi å redusere merforbruket til kr.683 443. Den forskutterte offentlige tildelingen på 700 000 (se revisjonsberetning note 9 "Annen kortsiktig gjeld"), må dekkes inn i løpet av 2008, i tillegg til merforbruket på 683 443.

2.2 Revisjonsfirma

Oslo krisesenter har ekstern regnskapsfører og autorisert revisor; Nor-Revisjon AS, Bryggegata 7, 0250 Oslo. Revisor godkjent regnskap for 2007, ligger ved denne årsrapporten.

2.3 Personal

Bemanningsplan ved utgangen av 2007:

- 1 daglig leder i 100 % stilling
- 1 kontorleder, (vakant)
- 2 teamledere i 100 % stilling

Dagsenteret;

- 1 oppfølgingskonsulent i 100 % stilling
- 3 sosialkonsulenter i 100 % stilling
- 1 sosialkonsulent i 100 % stilling (50 % lønnet av prosjektmidler fra Sheibler)
- 1 barnekoordinator i 100 % stilling
- 1 telefonvakt i 100 % stilling (75 % lønnet av prosjektmidler fra Rosa)

Bosenteret;

- 4 hovedkontakter i 100 % stilling
- 1 hovedkontakt i 70 % + 1 hovedkontakt i 50 % stilling
- 5 nattevakter/miljøterapeuter i 71 % stilling (betalingsandel 53,83)
- 1 nattevakt/miljøterapeut i 91 % stilling
- 1 barnekoordinator i 100 % stilling
- 6 helgevakter i 30 % stilling (5 i engasjement)

2.4 Antall stillingshjemler

Oslo Krisesenter har ca. 21,5 årsverk.

Nytt tilskudd høsten 2007 er Bokollektivet med 5 ekstra hjemler, hvorav 1 teamleder.

2.5 Avlønning og forsikringsordninger

De ansatte lønnes etter avtale, med tilnærmet kommunal tariff. De ansatte er medlemmer i KLP, det er tegnet yrkesskedeforsikring og gruppelivsforsikring på alle.

2.6. HMS

Oslo krisesenter utvikler kontinuerlig sitt arbeid med Helse, Miljø og Sikkerhet. Krisesenteret gjennomfører brannøvelser, branninspeksjoner og andre lovpålagte tiltak. Det legges også stor vekt på det psykososiale arbeidsmiljøet. I 2007 var en ekstern arbeidspsykolog engasjert av senteret for å bedre det psykososiale arbeidsmiljøet. Det var ingen alvorlige skader eller ulykke på personell eller gjenstander i 2007.

2.7 Sykefravær

Oslo Krisesenter hadde i 2007 et sykefravær på 15,7 % en økning på 3,9 % fra foregående år.

Oslo Krisesenter gjennomgår sykefraværet og årsaker til dette flere ganger i året, for å se om grunn til sykefraværet ligger i den ansattes arbeidssituasjon m.m. Se for øvrig kommentarer i foregående punkt.

2.8 Tiltak for likestilling

Oslo Krisesenter har bare kvinnelige ansatte. Dette er nedfelt i Oslo Krisesenters vedtekter. Vi utlyser våre stillinger i henhold til gjeldende regelverk.

3. Krisesenterboligen og ytre miljø

Oslo krisesenter leier lokaler i en 5 etasjers bygård i Oslo sentrum. Lokalene er i alt på 2500 m², hvorav bosenteret disponerer 26 soverom med sengeplasser til 86 kvinner og deres barn, 4 kjøkken og 4 stuer, og 16 våtrom fordelt på 3 etasjer. Oslo krisesenter har 2 barnerom, et lekerom og et rom til aktiviteter med lærer. Bygården har innlagt heis, og har 1 beboelsesrom med bad og toalett tilrettelagt for rullestolbruker. Driften ved stiftelsen Oslo krisesenters forurenses ikke det ytre miljø.

4. Intern opplæring, kompetanseheving og samarbeidsmøter

4.1 Intern kompetansutvikling

Det er avholdt månedlige fagdager for de ansatte med ulike tema og workshops med interne og eksterne forelesere.

Alle nyansatte får internt kurs i voldsproblematikk. I tillegg utarbeides det opplæringspakker spesielt for nyansatte. Det har vært engasjert en ekstern psykolog som har arbeidet med arbeidsmiljøet; det er avholdt felles samlinger, gruppesamtaler og individuelle samtaler. Alle ansatte har fått tilbud om faglig veiledning gjennom ATV. Teamlederne har daglig saksveiledning for de ansatte, og det er faste ukentlige fag- og teammøter på de ulike avdelinger. Leder og verneombud har fulgt opplæringsprogram i HMS-arbeid. Videre har teamlederne fått opplæring i administrative emner gjennom

HSH. Ansatte har deltatt i konferanser arrangert av ATV, Krisesentersekretariatet, Rosa-prosjektet, R-BuP, RVTS, NKVTS og BUPene. Tre av de ansatte var i London på studietur, finansiert gjennom prosjektmidler. Tema var barn og vold i nære relasjoner.

4.2 Ekstern kompetansegivende etterutdanning

En ansatt har deltatt på "Utdanning i veiledningsmetodikk" Høgskolen i Oslo (HIO). En teamleder har fulgt et lederutviklingsprogram (HIO). En barnekoordinator har tatt en videreutdanning i Coaching, (HIO). Alle som arbeider med mødre og deres barn, har fått tilbud om utdanning i ICDP, (International. Child developing program). Alt betalt av Oslo krisesenter.

4.3 Samarbeidspartnere og utadrettet virksomhet

Ansatte ved Oslo krisesenter har i 2007 hatt samarbeidsmøter med følgende instanser: Barnevernstjenesten, boligjenesten og sosialtjenesten i bydelene. Politiet, familievernkontor, legevakt, Nadheim og andre nettverkspartnere i Rosa-prosjektet, Nic Waals Institutt og forskjellige etniske institusjoner og organisasjoner er andre samarbeidspartnere.

Kontakten med våre samarbeidspartnere styrkes kontinuerlig gjennom det daglige arbeidet. Vi skriver i gjennomsnitt meldinger angående 10 barn pr mnd til bydelsbarnevernet og svarer på anmodninger om opplysninger. Videre produserer vi rapporter og uttalelser til offentlige instanser, som politi, UDI, helsetjenesten osv. Ansatte vitner i straffesaker og i saker om barnefordeling, og barnekoordinator er ofte setteverge ved avhør av barn.

Oslo Krisesenter har et godt nettverk av advokater med ulike spesialfelt som vi henviser beboerne og/eller dagbrukere til når de har behov for juridisk bistand. I 2007 utvidet vi dette samarbeidet til å opprette en advokatvakt på senteret. Advokatvakten har fast møtetid, og kan benyttes av brukere og ansatte for juridiske problemstillinger. Vaktordningen rullerer i advokatnettverket, og tilbudet er gratis. Tilbudet er flittig brukt.

Gjennom 2007 har vi hatt mange besøk fra organisasjoner, politikere, statlige og kommunale etater. Vi har hatt delegasjoner fra Finland, Sverige, Latvia, Estland, Montenegro, Danmark, Vietnam, i tillegg til mange delegasjoner fra Norge, bl.a. en delegasjon med Barne- og likestillingsministeren.

Vi har hatt studenter hele året; studentene kommer fra HiO; barnevern- og sosionomstudier, Politihøgskolen og psykologstudiet ved UiO.. I tillegg har vi ukentlig besøk av studenter som intervjuer ansatte til prosjekter og oppgaver.

Ansatte har holdt foredrag, innlegg og hatt workshops om kvinner og barn utsatt for vold i forskjellige sammenhenger: Josefine Hus, Regionskonferanse for sykehussosionomer, Follo DPS, Helseforum for kvinner, KRÅD, LO og IHSG, IMDI.

I oktober arrangerte Oslo Kriesesenter åpning av Bokollektivet med mange selebre gjester, med representanter fra samarbeidspartnere, interesseorganisasjoner, byråkrater og politikere.

Oslo Kriesesenter blir ofte kontaktet av presse og andre journalister og skribenter. Ansatte har blitt intervjuet til aviser, radio, tv, bøker og ukepresse.

5. Særlig tilrettelegging

5.1 Belegg, tendenser og brukergrunnlag

Beboere: Det bodde totalt 291 kvinner på Oslo Kriesesenter i 2007, 75 % av disse var av en annen etnisik opprinnelse enn norsk, (def.: 1. generasjon innvandrere; barn av kvinner som er født i utlandet). Dette er en nedgang på 7 % fra 2006.

Bodager for disse kvinnene var totalt 7639; gjennomsnittlig botid på 26,2 døgn.

Det bodde i tillegg 203 barn på Oslo Kriesesenter i 2007. Langt de fleste av disse hadde en annen etnisk bakgrunn enn norsk. Disse hadde 76 søsken som var igjen hjemme, ofte med overgriper. Bodager for barna var 5637, gjennomsnittlig botid på 27,8 døgn.

Totalt 494 brukere hadde et botilbud i 13286 døgn; gjennomsnittlig botid på 26,9 døgn.

Gjennomsnittlig botid i 2006 var 20,6 døgn.

Tendens: Kvinnene bor lenger ved Oslo Kriesesenter enn tidligere år. Alle rommene på kriesesenteret har vært bebodd hele året. Når alle rom er opptatt, blir enslige kvinner flyttet sammen på rom for å gi plass til flere. Ansatte har også sett seg nødt til å flytte enslige kvinner sammen med familier for å kunne motta truede kvinner i behov av plass.

Allikevel har det vært nødvendig å videresende kvinner til andre kriesesentre i 2007.

På tross av fullt belegg hele året, har Oslo Kriesesenter derfor hatt plass til færre kvinner og barn i 2007 enn tidligere år; 494 mot 603 i 2006.

Telefonhenvendelser: Oslo Kriesesenter mottok i 2007 15 072 telefonhenvendelser. Ca. 1800 av disse var krisehåndtering direkte med kvinner. I tillegg svarer vi på e-mail fra kvinner som ønsker råd og veiledning, (gjennomsnittlig 5 i uka).

Dagbrukere: 1082 brukere fikk hjelp av dagsenteret i 2007, 27 % av disse var tidligere beboere av Oslo Kriesesenter. 73 % benyttet seg altså kun av dagtilbudet.

24 % av dagbrukerne var enslige, 36 % var separert, skilt eller hadde flyttet fra samboer.

Dagbrukerne hadde til sammen 1247 hjemmeboende barn. 60 % av dagbrukerne er av norsk opprinnelse.

Tendens: Da de fleste dagbrukerne er etnisk norske, har de et nettverk av familie og venner å søke tilflukt hos når de er voldsutsatt og truet. De har kommet seg ut av det voldelige forholdet, har i hovedsak reetablert seg, men trenger hjelp til å bearbeide volden de har vært igjennom.

5.2 Barn og unge

Barnekoordinatorerne ved Oslo Krisesenter har ansvar for direkte arbeid med barna, både for de som bor her og de som har bodd her eller er dagbrukere. Barnekoordinatorerne har et utvidet samarbeid med bydelsbarnevernet, barne- og ungdomspsykiatrien, lokale barnehager og skoler.

Det avholdes individuelle samtaler og gruppesamtaler med barna. I disse samtalene blir volden de har opplevd avdekket og barna får mulighet til å bearbeide traumer knyttet til voldsopplevelser.

Oslo krisesenter disponerer 6 barnehageplasser i St. Hanshaugen bydel.

Vi har planer om oppstart av egen barnehage. Alle formaliteter med godkjenning av helse og barnehagemyndighet er ordnet, men prosjektet er foreløpig stanset da Kunnskapsdepartementet ikke hadde hjemmel for dispensasjon fra kontantstøtteordningen.

Vi har inngått et samarbeid med Utdanningsetaten, som gjennom Vestre Aker skole bemanner senteret med egen lærer hver dag for undervisning og leksehjelp.

Vi har et godt samarbeid med Oslo Røde kors, som kommer til Oslo Krisesenter og gjør aktiviteter med barna 3 dager i uka.

5.3 Mødre

Vi har mødregrupper og kurs både for mødre som bor på senteret og for dagbrukere. Innsikt om vold i nære relasjoner og relasjonsbyggende kompetanse er tema for kursene. Kursene behandler også hvordan mødre kan hjelpe barna med reaksjoner etter volden de har opplevd. Et annet tema som behandles på kursene er samværsproblematikk.

Takket være gaver fra mange givere har vi kunnet tilby en ferieuke på Hudøy og andre aktiviteter for mødre og deres barn. Det legges spesielt vekt på aktiviteter ved ulike høytider, bursdager for barn som bor på senteret og ulike sosiale sammenkomster.

5.4 Funksjonshemmede

Det er tilrettelagt for bevegelseshemmede ved Oslo Krisesenter. Det er innlagt heis, og et rom er tilrettelagt for rullestolbrukere. I 2007 var kun en beboer bevegelseshemmet.

5.5. Eldre

I 2007 var kun 15 av beboerne over 50 år, 3 av disse var over 60 år. Blant dagbrukerne var andelen kvinner over 50 år noe høyere.

5.6 Kvinner med minoritetsbakgrunn

Oslo krisesenter har en stor andel av kvinner med annen etnisitet enn norsk. Vi har opparbeidet oss god kompetanse gjennom egne erfaringer, prosjekter og ekstern opplæring og veiledning.

Oslo Krisesenter fikk høsten 2005 en økonomisk garanti fra Scheiblers legat til et to årig prosjekt – ”Ny i Norge” - for å videreutvikle det metodiske arbeidet for voldsutsatte, enslige kvinner som har kommet til Norge gjennom familiegjennforening. Bakgrunnen for prosjektet var krisesenteret sin erfaring fra tidligere prosjekt (Brobyggerprosjektet), som viste at tiltakene som hadde god virkning på kvinner med barn ikke hadde samme effekt på kvinner uten barn. Tendensen var at de enslige kvinnene hadde alvorligere psykiske skader og var mer behandlingstrengende. Disse kvinnene stod overfor andre problemstillinger, enn kvinner med barn, når de skulle reintegrere seg i bydel etter utflytting fra krisesenteret. Prosjektet ble avsluttet 01.08.07.

Høsten 2007 åpnet Oslo Krisesenter Bokollektivet, et botilbud til kvinner som står i fare for å bli tvangsgiftet, eller som etter arrangerte ekteskap har kommet til Norge på familiegjennforening. I løpet av de månedene bokollektivet har eksistert har 13 kvinner fått hjelp. Egen rapport utarbeides.

Oslo Krisesenter har siden 2005 betjent ROSA telefonen fra kl. 1600 – 0800 alle dager samt alle helger og helligdager. ROSA-telefonen er ett av tiltakene som er satt i gang for å bekjempe menneskehandel. 4 av rommene på Oslo krisesenter er øremerket ofre for menneskehandel. Vi har i løpet av 2007 gitt akutt midlertidig bolig til 15- 20 kvinner utsatt for menneskehandel.

6. utfordringer

6.1 Plass i tiltakskjeden

Krisesentrene er det eneste tilbudet som er opprettet utelukkende for voldsutsatte kvinner og deres barn. Krisesentrene inngår som et viktig ledd i samfunnets tilbud om akutthjelp til voldsutsatte kvinner. Det er derfor viktig å definere og formalisere Oslo Krisesenters plass i tiltakskjeden som utgjør tjenestetilbudet kvinner og barn utsatt for vold i nære relasjoner. Krisesenteret dekker et behov som er dårlig dekket i det ordinære hjelpeapparatet.

Krisesenteret har opparbeidet seg omfattende kunnskaper om og erfaring med menns vold mot kvinner og barn i nære relasjoner. Vi driver forebyggende arbeid, informasjonsvirksomhet, politisk påvirkning og arbeid for økt kunnskap om voldsutsatte kvinner og barns situasjon i det ordinære hjelpeapparatet.

Krisesenteret er ment å være et midlertidig lavterskel akutt botilbud. Visse brukergrupper benytter imidlertid overnattingstilbudet over en lengre periode. Ofte er lengden på tilbudet avhengig av boligmarkedet eller tilbudet om overgangsboliger (jfr. NOU 2003 Retten til et liv uten vold).

6.2 utfordringer 2008-2012

Pr i dag er 23,8 % av Oslos befolkning en annen etnisk bakgrunn enn norsk. Denne andelen vil øke med arbeidsinnvandringen. En av Oslo Krisesenters store utfordringer vil være å møte denne endringen i befolkningssammensetningen, og samtidig gi et godt tilbud til både minoritetskvinner og etnisk norske kvinner.

De senere årene har andelen minoritetskvinner som søker tilflukt på Oslo Krisesenters bosenter økt. I tråd med dette har Oslo krisesenter måttet fokusere på nye problemområder. Tvangsgifteproblematikk, nyankomne kvinner som har kommet hit gjennom familiegenforening etter arrangerte ekteskap og traffickingofre er eksempler på dette. Kvinner med annen etnisitet enn norsk mangler nettverk i Norge, og har i motsetning til etnisk norske kvinner ingen å gå til i krisesituasjoner.

Etnisk norske kvinner har venner og familie i Norge, og har derfor andre alternativer i en krisesituasjon, enn å søke tilflukt på et krisesenter. I tillegg har disse kvinnene ofte jobb og nettverk og har lettere for å reetablere seg. Allikevel er de sårbare i intime relasjoner, og trenger hjelp for å bearbeide traumer og å styrke seg selv for å komme ut av og mestre eget liv etter å ha vært utsatt for vold. I denne sammenhengen er det viktig å framheve at 2 av 3 kvinner som myrdes i intime relasjoner er etnisk norske.

Minoritetskvinner, kvinner med annen etnisitet enn norsk, har andre og mer omfattende problem. I mange tilfeller mangler de grunnleggende kjennskap til det norske samfunn, og de vet sjelden om sine rettigheter. De har vanskeligheter med å finne et sted å bo, og de har vansker med å reetablere seg og å mestre å bo alene. Reintegreringen er mer omfattende og tidkrevende. Boligproblemet forsterkes gjennom boligstrukturen og boligkostnadene i Oslo, og at disse kvinnene ofte mangler egen økonomi, og kunnskap om økonomistyring. Selv om både etnisk norske og kvinner med annen etnisk tilhørighet enn norsk har mange sammenfallende behov, er det nødvendig å differensiere tilbudet.

Andelen beboere over 50 år og beboere som er funksjonshemmede, er lavt. Det er imidlertid ikke grunn til å tro at kvinner i disse gruppene er mindre utsatt for vold enn yngre og funksjonsfriske kvinner. Å nå disse kvinnene med informasjon og hjelp er en utfordring.

6.3 Løsninger 2008-2012

Løsning for minoritetskvinner ligger i et nært samarbeid med bydelenes tjenesteapparat og i opprettelse av overgangsboliger hvor ansvaret mellom bydel og krisesenter er klart definert. Oslo krisesenters visjon er at det skal etableres flere ulike typer overgangsboliger, og et nært samarbeid med bydelene der kvinnene skal reetableres. Den ideelle situasjonen vil være at kvinnene bor på krisesenteret kun i den akutte fasen. Når kvinnene er stabilisert og trusselbildet er redusert bør kvinnene og deres barn flytte ut enten til egen leilighet eller til en overgangsbolig sammen med andre inntil hun mestrer å bo alene. Oslo Krisesenter vil da kunne opprettholdes som et akutt lavterskel botilbud for truede voldsutsatte kvinner og deres barn. Oslo Krisesenter vil initiere et slikt samarbeid med bydelene og Oslo Kommune.

Løsning for etnisk norske kvinner ligger i hovedsak i å kunne tilby et mer åpent dagsenter med flere tjenester enn vi kan gi i dag. Lokalene bør være åpne og tilgjengelige for alle som er i behov av hjelp fra ansatte ved Oslo Krisesenter. Tilbudet burde inneholde en kafe med muligheter for å skape nettverk og selvhjelpsgrupper. Dagsenteret vil på den måten kunne gi et mer variert og differensiert tilbud i tillegg til nåværende tilbud som inneholder individuelle samtaler, gruppesamtaler og kurs.

Et slikt dagsenter ville kunne gi et godt tilbud til alle voldsutsatte kvinner og deres barn, også de med annen etnisk bakgrunn en norsk. I dette framtidssbilde har vi også i nært samarbeid med bydelene utviklet et godt og variert tilbud til barn og unge som har vært utsatt for eller vitne til vold, også de hjemmeboende barna.

I dag bor kvinnene ofte svært lenge på krisesenteret, langt ut over akuttfasen. Årsaken til dette er at det ikke er mulig å skaffe bolig til kvinnene. Oslo krisesenter opplever at vi gjennom de lange oppholdstidene, avhjelper Oslo kommune med et boligproblem. I en fireårsperiode må boligproblemet være løst. Oslo Krisesenter vil da kunne være det lavterskeltilbudet det var tenkt å være, men drive oppfølging av kvinner og barn som har flyttet i egen leilighet eller i en overgangsbolig.

I forhold til eldre og funksjonshemmede kvinner er det en utfordring å nå frem til disse med informasjon. Oslo krisesenter satser på aktiv informasjonsvirksomhet særlig rettet mot disse gruppene kvinner, slik at kvinner i disse gruppene blir klar over tilbudet og kan benytte seg av det på linje med andre grupper.

6.4. Særlig utfordringer i 2008

Den vanskelige økonomiske situasjonen som Oslo krisesenter befinner seg i vil være en av hovedutfordringene i 2008. Som omtalt i punkt 2.1 fikk Oslo krisesenter forskuttert (fra 2008) offentlig tildeling på 700 000, samt et merforbruket på kr.683 443. Den forskutterte offentlige tildelingen på 700 000 (se revisjonsberetning note 9 "Annen kortsiktig gjeld"), må dekkes inn i løpet av 2008, i tillegg til merforbruket på 683 443. Dette innebærer en betydelig økonomisk utfordring for Oslo krisesenter. Det er gjort omfattende grep for å avhjelpe den vanskelige situasjonen:

- Alle avtaler er reforhandlet, avsluttet eller minimalisert.
- Det er søkt eksterne prosjektmidler
- Reduksjon av lønnskostnader:
 - 1 Kontorlederstilling holdes vakant fra 01.01.08
 - 1 Sosialkonsulentstilling holdes vakant fra 01.03.08
 - 1 Sosialkonsulentstilling holdes vakant fra 01.04.08
 - 1 Sosialkonsulent (fast) lønnes gjennom prosjekt fra 01.01.08
- Reduksjon av sykefravær, kutt i ekstravakt og overtid

Ved å holde stillinger vakant vil vi klare å redusere lønnskostnadene betydelig. Dette vil imidlertid ha store følger for driften av senteret, og dermed for tilbudet til de kvinnene som oppsøker Oslo krisesenter. Dette blir det en stor utfordring å håndtere i 2008.

Vi så at denne vanskelige økonomiske situasjonen komme, og søkte om tilleggsbevilgning for budsjett 2008. Denne ble innvilget av Oslo kommune med 360 000,- Vi har søkt om statstilskudd tilsvarende 80 % dvs. 1 440 000, som i skrivende stund ikke er avklart.

Det er viktig å definere Oslo Krisesenters kjerneoppgaver, og avgrense oppgavene og ansvarsforholdene i forhold til det øvrige hjelpeapparat.

Som beleggoversikten viser, må gjennomsnittlig botid på kvinnene på bosenteret reduseres for at vi skal kunne gi et tilbud til alle de kvinner og barn som er i akutt behov av beskyttelse ved Oslo Krisesenter. Forhold i Oslo, med høyere tetthet av personer med annen etnisitetbakgrunn enn norsk gjør behovet for et utvidet tilbud med støtte i reetableringsfasen. Hvis vi mestrer å redusere gjennomsnittlig botid, vil flere av kvinnene etter den akutte hjelpen i krisefasen på Oslo Krisesenter være i behov av ytterligere bearbeiding av sine traumer, etter at de har flyttet ut. Dette er utfordringer i 2008 da dagsenteret er redusert til to ansatte av økonomiske årsaker. Praktisk bistand for å kunne reetablere seg, som hjelp til å lese boligannonser, søke på leiligheter, gå på visning og innkjøp av utstyr med mer, er ikke mulig med Oslo Krisesenters 2008 budsjett.

6.5 Løsninger i 2008, Prosjekter

Oslo Krisesenters ansatte vet mye om vold og hvilke symptomer og konsekvenser dette har i kvinner og barns liv. Vi ser at denne kompetansen varierer hos våre samarbeidspartnere. Vi ønsker å formidle denne kompetansen videre. Likeledes har våre samarbeidspartnere kompetanse om kvinner og barns rettigheter og muligheter som vi trenger i vårt arbeid. Denne kompetanseutvekslingen og ansvarsavklaringen kan foregå på alle nivåer, i direkte samarbeid med brukere, gjennom møter for å avklare gjensidig forventninger, og gjennom kurs og seminarer.

Til hjelp for å definere Oslo Krisesenters kjerneoppgaver og for å dokumentere kunnskapen som Oslo Krisesenter har opparbeidet seg gjennom flere år har vi søkt og fått innvilget følgende prosjekter:

Boligprosjekt finansiert av kompetansemidler fra Husbanken, innvilget med kr 500 000,-. Prosjektet har som hovedmål å skape en trygg bolig/tilværelse uten vold for kvinnene og deres barn gjennom å heve boligkompetansen internt på Oslo Krisesenter, og utarbeide rutiner og prosedyrer i forhold til boligproblematikken for voldsutsatte kvinner og deres barn i samarbeid med det eksterne hjelpeapparatet.

Oppfølging av mor barn, finansiert av Scheiblers legat, innvilget med 360 000,-. Prosjektet har som formål å gi kvinner og barn støtte til å mestre livet etter brudd med familien gjennom å styrke kvinnene som mødre og gi hjelp til selvhjelp for å finne fram i hjelpeapparatet, både for seg selv og sine barn. Kompetanseutveksling og metodutvikling vil utarbeides i samarbeid med Nanna Marie familiesenter

Ny i Norge, oppfølging av kvinner med minoritetsbakgrunn, oppfølger av prosjekt avsluttet august 2007, avventer svar fra Scheiblers legat.

Prosjektet har to formål: Å spre kompetansen vi ervervet gjennom "Ny i Norge" til våre samarbeidspartnere (bydelene), og gjennom dette i samarbeid med bydelene å avgrense ansvarsområder og utvikle gode samarbeidsrutiner for bedre helhetlig tilbud til kvinnene. Dessuten ønsker Oslo Krisesenter å samarbeide med frivillighetssentraler for å kunne engasjere en pool av frivillige som kunne hjelpe våre kvinner med praktiske ting som å finne leilighet, gå på visning med mer

Fengselsprosjekt finansiert av Justisdepartementet, innvilget med kr 490 000,-

Målsettingen er å gi et tilbud til voldsutsatte kvinner som sitter i fengsel, og i samarbeid med de ansatte i Bredtvedt fengsel utvikle gode metoder for å nå denne gruppa, samt å spre kompetanse om vold i nære relasjoner i Kriminalomsorgen.

Rosa, trafickingprosjekt finansiert av Justisdepartementet, innvilget med kr 302 000,- Oslo Krisesenter betjener ROSA telefonen fra kl. 1600 – 0800 alle dager, samt alle helger og helligdager. ROSA-telefonen er en akutt krise- og informasjonstelefon hvor kvinner utsatt for menneskehandel, politi og samarbeidsinstanser gis råd og veiledning. ROSA-telefonen er ett av tiltakene som er satt i gang i forhold til tiltak mot menneskehandel.

Oslo krisesenter 2007.